

DESIGN RANDOM

VIASZKÍSÉRLETEK

GHYCZY DÉNES EMIL,
SZEDERKÉNYI LUKÁCS – AU MŰHELY

Az AU Műhely már régóta kísérletezik különböző anyagokkal és ezek kölcsönhatásával az építészetben. Meggyőződésük, hogy egy-egy anyagféleség sajátos karaktere csak az alakítás folyamatában ismerhető meg. A méhviasz fizikai tulajdonságai mellett annak szimbolikája is fontos szerepet kap építészeti gondolkodásukban és a tárgyalakítás folyamatában. Pár évvel ezelőtt egy méhcsalád telepedett meg irodájuk kertjében, ennek hatására méhészkedéssel is elkezdtek foglalkozni. Az AU Műhely tagjai saját műhelyükben készítik el tárgyaikat, az új sorozatukat is itt, barátaikkal (Zalka Márton és Pintér Sára), közösen tervezték és készítették. A bútorok két anyag, a fa és a viasz párosításának kísérleteiből születtek meg. Egyszerű, csavaros kapcsolatú fabútoraik illesztésénél a csavarfejek eltüntetésére egy homogén anyagot kerestek, ami nem szakítja meg az egységes felület érzetét. Igyekeztek ezt a valahol nagyon direkt és kezdetleges csavaros kapcsolatot feloldani, amelyben a csavarhelyek új esztétikai minőséget kapnak. Így jutottak el a viaszdugózáshoz. A kézmelegtől könnyen formálhatóvá váló méhviasszal tömítik a csavarok helyét. A munkafolyamat további részében a bútorok fa felületét a jórészt az óvodákban használatos, méhviasszból készült színes krétával satírozták be, majd csiszolták be a fa erezetébe. Több tárgyat is készítettek krétafelülettel, illetve viaszdugózással, de ez a kisméretű,

Szerző: ZSOLDOS ANNA Tervezők: SZEDERKÉNYI LUKÁCS ÉS GHYCZY DÉNES EMIL
– AU MŰHELY Fotó: ZOLTAI ANDRÁS

< A kréták 32 különböző árnyalatban léteznek; a projekt nem csak formákkal, hanem a színekkel is játszik

> A színek intenzitása és transzparenciája a csiszolás mértékétől függ

egyszerű formákból álló bútorsorozatuk direkt a két technika vegyítésének próbájaképp valósult meg. (Ezt megelőzően Trapp Dominika Trafó-beli, „Ne tegyétek reám” címmel megrendezett kiállítására közösen készített installációjukban használták fel ezt a technikát.) A fa viasszal való kezelése ősi eljárás, az asztalosmesterség része volt mindig is kiváló szigetelőképessége, fénye és kezelhetősége miatt. A színeket is hatékonyan óvja a kopástól. A készítés folyamatának fontos jellemzője, hogy nem kell kesztyűt használni, szabad kézzel lehet az anyaggal érintkezni, ellentétben a festékekkel, lakkal való kezeléssel. A fa természetes anyagszerűsége, illata, amit a lefestés után már nem lehet érezni, megmarad, illetve viaszillattal keveredik. Az ember természetes kapcsolatba kerül az anyaggal készítőként és használóként egyaránt. Terveik közt szerepel egy kiállítás a közeljövőben, ahol a bemutatott tárgyakra licitálni is lehet.

